

Dubska, Pył

O 6 rano
wrywa mnie ze snu
złowrogi warkocz piły
kilka godziny
zniknął cały park
drzewa nie miały szans

pamiętasz zapach łąki
pod rozłożystych klonem cień
dla wszystkich marzycieli
azylem był ten park

łatwo jest to wszystko zrównać z ziemią
i prosto jest obrócić wszystko w proch
wykasować tak łatwo
o tak
o... z każdym dniem
ktoś zabiera nam
coś zabiera mi
coraz mniej
naszych dawnych miejsc
tylko siwy dym

nie ma już drzew
ptaków śpiew przepadł
głucha cisza
tylko pył
siwy pył
betony grad dusi nas
spada na nas jak lawina
tylko pył
siwy pył

kolejne bloki
i sklepy
ponure jak z horroru
rosną zieleń zastąpiły smutkiem betonu
gdzie mamy teraz spotykać się
gdzie mamy teraz słuchać szumu drzewa

łatwo jest to wszystko zrównać z ziemią
i prosto jest obrócić wszystko w proch
wykasować tak łatwo
o tak
o... z każdym dniem
ktoś zabiera nam
coś zabiera mi
coraz mniej
naszych dawnych miejsc
tylko siwy dym

nie ma już drzew
ptaków śpiew przepadł
głucha cisza
tylko pył
siwy pył
betony grad dusi nas
spada na nas jak lawina
tylko pył
siwy pył